

SUMARI: TEXT: De tot arreu.—Moscas d' ase.— Lo pas del llop—per *Anton Busquets*.—Un bunyol de Urgell per *Un vigilant del Canal*.— Del meu llibre (poesia) per *Un Aucell del Priorat*.—Un diputat d'oposició per *Manxiula*.—Corrandas per *Ilime Laucsap*.—A mon amich. per *Galitrofo*.—Cartes de fora.—Maternals per *J. Castellet Pon*.—A la vora del foch.—Trenca closcas—Correspondència.

—Pero es posible que per la seva de sortir diputat té gastis tans mils duros?
—Dejat d' historias. Qui sembra cull.

—¿Aquet poble crech que es molt conservador
—Axó era quan manaba en Cánovas, pero ara será fusionista si jo ho mano y V. paga.

—¿Y donhs dofia Tula ahont va tan mudada qu' ha tret la rifa?
—¿Que no sap que 'l de easa ha sortit diputat,? díu que l' ofici ara dona molt.

La majoria del poble no anant á votar prova que no crehu ab lo Sufragi Universal si ab los que'l manegan con volen.

AVIS

Ab aquest número enviém á nostres corresponsals, las liquidacions del primer trimestre d'aquest any. Si no rebém avis en contra girarém als vuyt dias.

DE TOT ARREU

La desgraciada Irlanda ha tingut el consól de veure votada al últim per el Parlament británich una lley mes equitativa que la que fins are havia regit allí y que des llarchs anys funciona ja á Escocia y á Inglaterra; la de veurer substituïts els jutges que exercian lo govern, nòmbrats per el Poder Central, per uns Consells locals no nbrats directament pel poble.

No es aquesta la única reforma que demana de temps ha la suferta y catòlica Irlanda Esperém que será la aurora de la próxima y completa reivindicació dels seus drets.

¡Quina llissó per Humberto de Saboya!
La festa oficial del 50º aniversari de la promulgació del Estatut ha quedat eclipsada per la manifestació de la mort d'en Cavalloti. la simultaneïtat dels dos aconteixements sembla que havia de redundar en perjudici del segon y no obstant no fou aixís: els mateixos diaris *italianissims* ho confessan. El poble no hi prengué part ab tot y la pompa aparatosa que s'volgué desplegar. Nosaltres afegim que'l verdader poble tampoch concorregué á l'enterró de l'antich garibaldi y sistemátich duelista fou lo rebutj de las lógias ab el seu obligat acompanyament de socialistas y anárquistas que passejaren ab tal motiu llurs banderas pels carrers ahont no poden desplegar las sevas els catòlichs.
¡Que vagi dihent Humberto que Roma es *inviolable* com digué ab ocasió de la consabuda festa!

El dijous passat se celebrá en el teatre del Olimpo una vetllada á benefici del obrers fondistas que no tenen recursos. La comissió organitzadora ha publicat en els diaris lo resultat següent:

Recaudat en la safata.	ptas.	540
Cantitat rebuda de diversos donatius pera contribuir als gastos.	»	358
Total.	»	898
Gastos generals de la vetllada.	»	580'90
Lítquit á favor dels referits obrers.	»	317'10

(1) ab lo qual resulta que 'ls dejuns han atipat als farts, proporcionantelshi una diversió a costa dels socorros que se 'ls tenia assignats. Aquestos son los resultats de la filantropia ó de la caritat á la moda.

Diurne passat va celebrarse en lo bonich local de «La Constancia» una l'uhida funció teatral. Lo programa estava compóst de una sarsuela castellana, del xistós monólech *Lo senyor Gutierrez* y *Lo somni de la Ignocencia*. Van distingirse en l'execució de ditas obras la senyoreta Martí y els senyors Cuyas, Marqués y altre que sentim no recordá. Devem fer menció espeial del senyor Marqués, que executá admirablement lo monólech *Lo senyor Gutierrez*.

Quant deu haver cobrat «La Publicitat» pera ponderar la brillantés de la gran tinta de Mónaco á la que dedica un llarch solt en el número del 26 d'aquest mes?

L'hipocritona parla no més que de la part superficial, cita el número d'extrangers que hi han anat, pero prou té cuydado de callar el dels que hi han dextat els ossos y els diners.

¡Ja vá bé que's transparentin els motius d'aquellas campanyas d'Andorra portadas per la lloca de la Masoneria contra el venerable Prelat d'Urgell, que vá estalviarnos aquesta nova calamitat ab que amenasava als espanyols la societat Blanc d'acort ab els periódichs subvencionats per ella!

Ja s'han fet las eleccions, ja podém dormir tranquils, unas quantas nulitats imposadas anirán á Madrid á treurer la Espanya de penas.

Es un detall molt curiós y trist alhora, al veure la indiferencia ab que la gent honrada s'ha pres aquesta farsa de las eleccions. En altre temps trovantse lo pais abocat á perills tant grossos, tot'hom hauria tingut gran empenyo en fer unas Cortes dignas de las circunstancias.

Are 's mira ab fastich aquesta comedia y 's dexa l'os pels afamats.

Recomaném á todas las societats de Barcelona, que se interessin pel seu bé; que protestin del plan d'ensanxe y vegin d'empaytar al sr. Alcalde per fer quelcom en tant important materia.

Lo actual no pot anar, es fastigós á mes no pòguer y ruïnós per la corporació municipal y además immoral puig destrueix l'amor á la patria y á la familia.

Ja ho esplicarém un altre dia,

Esaltament repugnant lo que 'ns está passant á Barcelona.

Se'ns hi aboca tota labruticia d'Espanya, y aqui ahont rarament hi havia desgracias, no passa dia que no 'ns parlin e's diaris de un ó altre assessinat.

La majoria de aquests assessins no son de Barcelona pro com lo dolent s'encomana mes que lo bo es molt de doldre lo que passa.

La lley no hauria de permetrer la venda de ganibets, com á Italia y castigar fortament á n'el que 'n dugués al demunt.

Los aficionats al especta le nacional, als toros, varen estar de enhorabona, diurne passat, puig tingueren la satisfacció de veurer reventar a tot un espasa.

No se perque els Estats-Units volen embolicarse ab gent tant *templaa*.

Entre aixó y l'*olé ya* qui'ns empeta la base.

A Madrid s'han obert grans suscripcions ab l'objecte de fer una esquadra.

¡Quantas ne tindriam d'esquadras ab los millons que s'han *filtrat*!

Es de lloar la generositat d'aquests patriotas pro fora millor que s'acabés ab las guerras d'un cop, perque ja dura massa l'enterrament dels anónims.

Molt just fora que tots aquets senyors que donan ó han promés donar, també donessen els seus fills, alashoras fora complert lo patriotisme.

Perque 'l pobre pagès que s'empenya per tota la vida per donar trescents drets no surt en cap d'ari y 'l sacrifici es incomparablement més gran y aquell que té dos fills el cementiri y la guardia civil se n'hi endú el tercer al servey per acabar de la mateixa manera tampoch va pels diaris.

Pro deixemho anar, que'l mon es aixís; coets y fochs de bengala.

Lo pas del llop

Al amic Santiago Ripoll y Codina.

La neu tapa 'ls sembrats que arreu verdejan, la vall en se 'l sol post mostra tristura y l'ayre fret, pels monts que ja negrejan, trepant arbres altius xiula y murmura

Del cloquer llunyadà branda confosa l'oració del cap vespre, la campana, arraulits los aucells d'ala mandrosa buscan racer als masos de la plana.

En los graners replens hi picotejan sos bechs tendroy que 'l dol els hi congria y als marrechs riolers els vergassejan fentlos passar ¡crudels! fera agonía.

Vora la llar ahont hi espeternegan grossos tions, los bons pagessos seuen entre 'l trevall y la miseria bregan y 'l perill ja proper del llop no veuen.

Y, entant ell va avançant, la llengua fora cerca redós pel corralot ahont bela lo xay mansoy, que 'l verdós prat anyora, puig sechs ramalls lo seu polan encela.

Son udól esglayós de fam ensenya, son caminar pausat y sa mirada, son devallar de la ennesprada penya, fitan ben clar lo dol de la jornada.

De sopte aixeca 'l cap, l'entorn esguarda y al veurers sol, arrisca sa acomesa; son esverat clapeig causa bassarda assaltant lo corral ab llur bravesa.

Y quan de carn replena te sa gola, traspasa 'l torrentar deixant la plana; quan més lluny es, més son udól cargola confonentse ab lo toch d'una campana.

Y 'l bon pagés barrant lo mas. s'adona d'un rastre sanguinós, son arma empunya, y llensantse animós puig l'esperona venjantse y mort, vers l'era enllá s'allunya.

Més lo traydor ja ha entrat en sos dominis poguént passar ben fart una diada y aixís en se al hivern causa exterminis enya y enllá del bosch á la remada.

ANTON BUSQUETS Y PUNSET.

UN BUNYOL DE URGELL

En la Campana del 26 de Febrer prop-passat nombre 1502. hi ha un comunicat ó fragment de una carta que manifesta esser de Castellnou de Seana y es de Ibars, en la que 's llegeix que un eertsacerdot, predicador, oferí á una noya d'aquella última població 300 drets per si volia sentar plassa de majordona.

En lo nombre 1504, corresponent al dia 12 de aquest mes, lo correigionari de la Campana de Gracia, de Ibars, surt y las emprén contra lo autor del pastel declarant que 's fet de tant poca substancia y es tant escassa la seva importancia, que ni tant solsament paga 'l trevall de contarho al vehí; y del context de la carta sembla que li vol dir: Sra. no cregui res, se la rifan.

Finalment en lo nombre 1505 compareix en la correspondencia un jove y alguns altres que estan mes amagats que correigueren esparverats á trovar á la Campana dihentli: Jo no hi era, ¡calli! y aquesta nerviosa y fora de si per aquella planxa, á cops de batall los llensa de casa cridant: Ja ho se. ¡Arri embusteros! ¡já pasturar quadrupedos! y muixoní que ja n'habem fet prous de bunyols; ja diré al corresponsal que vos posi mordassas.

Y á la veritat, te tota la rahó lo Sr. Susies y Carbonell, perque, ¡quina importancia té proporcionar ab consentiment dels seus superiors, colocació á una noya de servey honrada y de bonas referencias? ¡Es aixó vituperable perque ho practica un capellá? En lo criteri de las personas sensatas, los antecedents que respecte á amos y dependents donan los sacerdots, solen pesar un bon xich mes que 'ls escarafalls de escriptor de claveguera. Y sí la fula a ha de fer sos serveys en la casa de un sacerdot, ¿no es lo mes natural que aquest la vulgui retirada, jndiciosa y bona cristiana? ¿Que li farán pessa las troneras y enflocadas, los galls presumits y lleugers y 'ls tipos flamenchs que solen esser lo «verbi gratia» del vehinat?

En quant als 300 duros fa be lo senyor Susies de no parlarne y creures que es un gran *canard* en catalá una solemne bola. ¡300 duros á la primera dita y la noya feu lo sort! ¡qu'ets pretenciosa mi-nyona, podriam dirli si hagués sigut aixís! Apa, noyas, qué hi busqueu tontas, á la capital, si á Ibars los valors de cuyna se cotisan á preus fabulosos, y ab poch temps vos podeu fer un dotet regular, si á mes sabeu expremere la taronja y plantar d'amo als pochos mesos ab lo pretext de que no podeu resistir á la vocació de ingressar en la confraria de Sant Isidre. Lo que puch si assegurar es que 'l sacerdot en cuestió té 300 y pico de duros, no per faldillas, sino per emplearlos ab tinta y paper sellat contra lo autor del comunicat si 'l vol firmar; 300 duros, per enviarli 300 y pico de pín-dolas, desde las columnas dels diaris de provincia y de fora, que l' han dereventar; 300 y pico de duros que 'ls gastará gustosament en moscas de Milán y manxiulas per apretarli uns sinapismes que'l deixarán perpetuament sosegat, sense humor de fer cabriolas. Aquell *guason* á no ser un vil y cobart ja que han passat las Carnestoltas, hauria de llen-sar la careta, alsarse la visera y dir ab veu alta: ¡Jo so lo pare de la criatura! ¡300 duros de bonas á primeras y no á vuyt dias sino á primera vista, quin negoci mes rodó, y quina temptació per una pobra noyal de segur que aquell Tenori de paller ja no li diria *Scraft d'aiguera* sino: D.ª Leonor, no puch viurer sense la seva ma, lo mateix que vosté tinch un cor sensible, se 'm derreteix!

Entra Campana: en lo nombre citat del 26 de Fe-brer diu en la seva correspondencia particular que 's nega á parlar d' un assumpto que li recomanan y la rahó que alega es la de que parlarne passat ja 15 dias es cosa extemporanea. Donchs sápigua que al present ja fa temps li han retirat la dida y ja rancieja. ¿Fins are la seva burra no ha pollinat? y oh funest desencant! alló de la burra ha resultat una bofia per mes pega.

A vosté senyor Susies, de part de aque'l sacer-dot li envio la expressió de son agrahiment per ha-berse anticipat á desmentir la noticia y posat á fer favors li demana lo seguent; y es que si vosté pot topar ab aquell valent bunyolero, no fassi mes que remullarlo, res mes, y l' endossa al capellá que ja's cuydará ell de ensabonar-lo ab pomada cáustica, afeytarlo á pel y á repel, enfarinarli 'l cútis ab polvos de pedra infernal, arrencantli de passada aquell mal gra que té á la llengua. Ja ho pot fer li estal-viará feyna á vosté y al cirurgiá.

Y en quant al cara tapat, que ni valor té per po-sar un pseudonim y declarar lo poble de sa proce-dencia, ¿que per desgracia hauria rebut algun de-sayre de la Menegilda, que aixis s' esbrava ab pu-tineries que ni 'ls honors de la refutació mereixen? Pero home ¿no comprens que estás nafrat, te put l' alé y pateixes del fetge? Si al menos fosses una miqueta mes decent que quant te donan aqueixos atachs de bilis te retressis á un lloch apartat del canal, á vomitar aygua avall, las tevas miserias, nin-gú sabria que estiguessis tarat, pero are llen-sarlas al publich y al mitj del vehinat decent y decorós de Ibars, dona sobrat motiu á que coneixent pels efectes las causas, las noyas en lloch de ferte la rialleta te digan ab cara avinagrada: ¡Fuig, mala sombral apartat carnús! quina farúm fasi marxém noyas, que te la malural!

Acabem; jo com á vigilant estaré alerta, porque quant torni aquell sacerdot, que algún diá deurá tornar, tota vegada que la població li simpatisa y mes lo tracte franch y afable de sos habitants, pu-gui donarli materials per posarlos en solfa com acostuma á ferho quan li buscan las pessigollas.

Me descuydava de advertir al senyor Apotecari que guardi estrignina, que 's lo mes indicat pels que pateixen de clerofobia.

Per avuy prou; un altre dia si convé esqueixa-rém la grua, arrencarém caretas y als repichs de campanillas y bombo posarém á la vergonya públi-ca al desllenguat, siga 'l que siga.

UN VIGILANT DEL CANAL

DEL MEU LLIBRE

«Gotims poetichs»

He begut ja los plahers
En copa d' or
Y al fons de tots he trobat
Sols amargor.

Que 'l desengany á la fi
Escampa fel
Y fa escampá nostres ulls
Al unich consol: lo Cel.

Lo mon sols es un mar que no 's coneix
Y 'l cor es una nau molt perillosa.
¡Ay! d' aquell que navega, que pereix
Si de la Rel-ligió no se serveix
Com ancora segura y poderosa.

Quantas van á la novena,
Y es tanta sa devoció
Que un de cara, y un d' esquena
Escoltan doble sermó.

Prostituhint'o al amor,
(Y ab aixó no 'm quedo curt)
Quants y quants tehen lo cor
Igual qu' un esclafidor;
Que l' un entra y l' altre surt.

No hi ha quasi cap rich qu' arribi á pobre
Que no porti l' orgull un poch á sobre.

UN AUCELL DEL PRIORAT.

Un diputat d'oposició

Quinse dias enrera vaig fer conèixer als meus es imats llegidors, lo candidat ministerial per Viladecaballs D. Pascual de la Breva, lo qui di: siga, de pas ha surtit ab la seva ó siga ab la in-vestidura de diputat per una circumscripció que ni sab ahont para.

Y en probas de que l'home ha conseguit l'acta, sols faré constar qu'ahir mateix vaig rébrer una targeta que deya: *Pascual de la Breva. Diputa-do por Villadecaballo.*

Ara que ja conèxem un diputat minist rial, fa-rém conèxena ab un d'oposició.

Aquest, no es altre que l'eloquent orador Gu-mersindo Cereta y Embolichs representant electe de Vilallorda.

No cal dirho; lo senyor Cereta es un de la *fla-marada*. Expresident de la *Federació Obrera Ravachol* (a) «Els ganduls» Secretari de la *Lliga antillanuda espanyola*; germá de set lógias y co-propietari de *Las dominicals del lliure pienso* que's llegexen en totas las tabernas, es considerat com una de las esperansas mes verdas de'ls par-tits democrátichs; es tingut com un de'ls menja-sotanas mes terribles de la nació, tant qu'entre ell y en Calsas donarian l'abast á set seminaris.

Donchs bé; lo senyor Cereta y Embolichs, ha sortit per Vilallorda. Las eleccions tingueren lloch com tothom sab l'últim diumenje y desde vuyt dias avans, lo candidat en persona recorregué'l districte preparantse la elecció.

De primer antuvi s'embotxacá tots els caudals que tenia en caxa la *Lliga antillanuda espanyola* considerant que lo que pertanyia á la Socie-ta era ben seu, ja que 's tractava *De aplastar la cabeza á la bestia negra*.

Total cent quaranta set pessetas, ab un duro sevil ano. Ademés per proporcionarse fondos va empenyar en disset duros, la co-propietat de *Las dominicals* y un relloje de senyora que va tro-bar en l'últim ball del Liceo.

Ab aquest capitals, contractá gent que l'ausi-liés en la penosa tasea de preparar lo districte. Lo primer ab qui pensá fou ab en *Malababa* un tremendo s'bater de la Barceloneta, que sempre du la falsilla á la butxaca. Després s'en emportá al *Tirano* un cotxero del tranvia qu' pega un dia

á las mulas y tres á la seva dona; al conegut fede-ral Cetrilleras com á secretari particular y acaba de formarse l'estat major ab en *Camándulas*, en Gatuellas y l'actiu Pau Mustela, tots ells com-panyes seus de lógia.

Tota aquesta colla de galifardeus verificá sa irrupció en lo districte de Vilallorda lo dilluns al demati y després de matar el *cuch* en la primera taberna que trobaren al pas, los sis agents electo-rals y 'l candidat varen comensar á recorrer 'l dis-tricte. Previament en Cetrilleras com á secretari particular havia fet fixar en las plassas major de 'ls poblets de la encontrada lo seguent anunci:

«Ciudadans; Lo poble está sedent de Justicia. Lo clero, la milicia y 'l govern ens arruinan.... ¿Com se pot salvar lo país?... D una sola manera. Votant per diputat al eloquent orador republicá D. Gumersindo Cereta y Embolichs. Ell es l'ú-nich home honrat que queda en nostre país. Ell es l' unich que pot posarvos un pa á la post. Ell es l' unich que pot feros felissos. Per la Comissió. *Cetrilleras*.

Apart d' aixó en Pau Mustela y en *Camándu-las* comensaren á recorrer las tabernas del país, compromentent á tots 'ls parroquians y pagant al xavo á tots els perduts de la localitat. En *Malababa* y 'l *Tirano*, no deixaren de visitar á totas las personas que tenian fama de honradas, ense-nyant lo primer la falsilla del seu ofici y 'l segón un puny com una mássa de matar juheus.

En Cetrilleras y 'ls altres, estigueren á casa de tots els batlles y secretaris de la encontrada, fentlos véurer qu' aquí convenia un pont, allá una ca-rretera y mes enllá un estudi, indicant de pasada que sols en Cereta podria lograrho y amenassant en cambi, que si ell no surtia elegit denunciarian lo llibre d' actas y 'l reparto del comú y tothom aniria á presiri.

Per fi de festa, 's convocaren *meetings* en tots los pob'es y en lo cap del partit especialment, se 'n feu un de *móntruo*. A la posta del café de dalt, ahont l' acte tingué lloch es repartian candidatu-ras y gots de vi invitant á tothom que passés en-devant. A dintre l'atmosfera estava sumament ca-rregada. En Cetrilleras y en Mustela enfilats dalt d'una taula esplicavan per torn, los tormentes de la Bastilla y la guerra de 'ls Tocinos units afegint que sols s' arreglarían ab dúas cosas ab un home de la talla d' en Cereta. Aquest fou l' últim que prengué la paraula y ab sa eloquencia peculiar, demostrá que Vilallorda, sols lligaría 'ls gossos ab llangonissas quant ell fos son diputat y pel últim acabá son discurs perquè tes mes tropa castellá ab las següents parsulas:

«Y finalmente, señores... No soy un vividor poli-tico como los habeis tenido anteriormente... soy un hombre amante de su país; un hombre amante de la justicia; un hombre amante de la moralidad. Tanto, que si me ayudaseis con vuestros sufragios, convertiré á Vilallorda que quiere decir sucia, en Vilaneta que quiere decir limpia. He dicho.

(Entusiastas aplausos, aclamacions y ronchs de 'ls que 'n tenian mes al cap qu' als peus.)

Lo dia de la elecció que fou diumenje pasat, va anar la cosa com una seda. Los interventors vigi-lats d' aprop per en *Malababa* y en Cetrilleras ni menos van cuidar-se de l' urna, puig tot lo dia estigueren fent lo truch. El *Tirano* acompanyat de tots els brétols de la vila, aná per las casas, cafés y saras empaytant als electors perquè anessin á votar.

Altre tant ocorregué en los demás pob'es del districte ahont en Mustela, en *Camándulas* y en Gatuellas vigilaren la integritat del sufragi...

Apart de aixó, com que l' *encusillat* era un senyor de Madrid á qui ningú conèxia y com que 'n *Malababa* y lo *Tirano*, havian tingut la pre-caució de pegar una pallissa certa nit á deshora, al seu agent electoral, resultá que lo *cunero* de Vilallorda sols tragué cinquanta vots; Los de 'ls arcaldes y secretaris dels vinticinch pobles de la encontrada!

Lo qui se 'n endugué tot lo sufragi, 5630 vots ó sigan 130 més dels que figuran en lo Cens elec-toral fou lo republicá senyor Cereta.

¡¡Quina victoria per la democracia!!...

No me 'n parlin

MANXIULA.

Corrandas

I

Las veritats son margantas
las mentidas dolsas son,
igual que las fan los homes
bons ó dolents d' aquest mon

II

Si vols que baixet t' ho diga
lo mérit suma aquí zero;
Espanya per ser gran home
ó periodista ó torero.

III

Diuen que *irregularisa*
lo *lladre* qu' es de milions,
y *lladre* diuen, com sona,
al qui pren los rosegons

IV

La política es la *barra*,
l' amor so's pensa en *sumar*
de negoci, empresa, estafa,
lo jueu viu penjant l' honrat,

ILLIME LAUCSAP

A MON AMICH

SONET

Tu vols que un sonet fassa per posarme
segons molt be coneix, en un apuro;
peró á fé de poeta que jo 't juro
que'l sonet t'he de fer sense espantarme!
y encara que no venen á ajudarme
las musas celestials, jo t'aseguro
que estich ja á la mitat, m' hi jugo un duro
perque no tingh cap por d'equivocarme.
¿Que dich á la mitat? No m'equivoco
sí dich que encar que 'm falta una miqueta
ja casi; casi be, 'l final jo toco.
Ja veus, Daniel, que en tant poca estoneta
te 'l dono aquí acabat, ni un vers retoco;
¿encare duptarás si soch poeta?

GALITROFO

CARTAS DE FORA

Sr. Dr. de La Barretina.

Sabadell 20 Mars de 1898

Apreciat Director: Enguany los sermons
quaresmals d' aqueixa parroquia, están confiats al
P. Fray Antoni de Medina. En cada un dels que
hasta la fetxa ha donat s' ha vist l' esglesia molt
concorreguda per lo mes selecte y escullit de nos-
tra ciutat.

Ab preciositat de conceptes desenrotlla temas
de gran interés, fentho sempre ab nostra elegant
parla.

Aquestos dias ha tingut lloch la unió de la
«Associació de catòlics» ab la «Academia Catòlica»
quedant per sempre mes borradas las petites
diferencias que entre una y altre societad hi havia.
Molt ens alegrém d' aquesta millora, com no dup-
tém que també s' en alegrarán tots los bons catò-
lics de Sabadell.

La «Secció Dramática» de la «Academia Catòlica»
está preparant per las próximas festas de Pas-
qua, lo drama en tres actes: *Clarís*.

Dessitjem molts aplausos á tots quants hi
preguin part.

Per avuy, prou, mani y disposi de son affm.

S. S. Q. S. M. B.

LO CORRESPONSAL

Sr. Director de LA BARRETINA.

Manresa 13 de Mars 1898

Molt senyor meu: Altre volta vinch á molestarlo
per poguerli comunicar novas impressiões
que no deixan d' exaltar mes las bonas simpatias
religiosas de que nostra ciutat está dotada, y espe-
rant també que 's servirà insertarho en son apre-
ciat setmanari pera que tots los bons barretinayres
pugan disfrutar de tant gratas novas com son las
següents:

En aquesta ciutat s' han passat els dias de Car-
nestoltas com si tal cosa en la part profana, molt
al contra: i for en la part religiosa, per que durant
els tres dias se vegeren sumament assistidas totas
las tres funcions que 's feren per desagaviar al
Sagrat Cor de Jesus de las moltas ofensas que se
li fan aquells tres dias.

Molt concorreguts també 's veuen els sermons
de quaresma que fa lo P. Domenech S. J. en la
Santa Catedral Basílica de Nostra Senyora de la
Seu, tots els vespres.

Es quant per avuy te lo gust de comunicarli.

Son servidor

T. T. B.

MATERNALS

L' amor de una mare — ningú pot descriure'l
per mes que'l conegui, — que l'haja gosat,
sols jo'l descriuria — si acás ma mareta
del cel per besarme — baixés d' un plegat.

En lo mes fons de mon cor
dos amors hi fan estada,
l'un sols l'oferesch á Deu,
y l' altre á la meva mare.

J. CASTELLET PONT

Un caixer de una soc'etat de crédito va fugir ab
los fondos de aquella.

Poch temps després se 'l vegé dir'gint un pe-
riodich defensor dels interessos... (?)

Un trevallador de la rba passa devant de una
senyoreta y fa setze á sos peus y ella respengué
cremada:

— ¡Alça ind cent!

— ¡Vostés ho son! ¡Vostés que guardan la por-
queria en lo mocador!

TRENCA - CLOSCAS

XARADA

Una vegada joy y uns quants amichs varem deter-
miná fer una sortida á fora.

Tot anava be; sols faltaba que arribés lo dia de
la marxa.

A la vigília de la sortida me vareig fer un tall á
la *segona* mes per aixó l' endemá cap á fora falte
gent.

Eram set y cap va fer falta.

Quan eram al mitj del *hu tercera* en Pepito un
dels amichs, va rebre un tanto ab una pedra que
varem tenir que fer una *hu-tercera* y *cuarta* ambu-
lant y trasladarlo á la casa de pagés mes propera,
ahont hi varem trobar una noya molt *dos-hu* la que
desseguida li va desfé una *tres-hu* de total gran er-
ba medicinal.

El pobre Pepet fins á las quatre de la tarde no's

trobá bé y á aquella hora cap á casa; es á dir va-
rem sortir molt alegres y ens varem entornar tots
tristos.

Tant si es vritat com si no
que siga cuento ó no ho siga
que busqui la solució
tot aquell que d'ell s'en riga.

BARCELONÍ

No fa molt me va sortir
una *dos-hu* á cada ull
Visitant á un inglés
que viu al carrer d'en Rull.

Y re,
vaig tenirhi unas *to'al*
segons va di en Barraqué

Las *tres quarta* que hi pasturan
á dintre de la Casa Gran
diu que hi son tant ben cuydadas
que may se hi acabarán.

Aixó es bo
ab la *hu-tres* ben forrada
ja 's pot serne regidó'

Hi ha empleat al Municipi
no se sap si per costum
quarta-dos alguna cosa
de lo que son ram consum
Vaja, adev,
que 's fan corre unas bolas...
y no falta qui las creu.

F. CATARINEU

ROMBO

```

*
* * *
* * * *
* * * *
* * * *
*

```

Substituhir las estrellas per lletras que llegidas
verticalment donguin per resultat lo nom de un car-
rre de Barcelona. Llegit horisontalment deu don-
nar lo següent: 1.ª ratlla: Part del non; 2.ª: Car-
rre; 3.ª: Las barcas ne duhen. Primera y última
estrella, vocal.

PEDRAS

SOLUCIONS ALS TRENCA CLOSCAS DEL NÚMERO PASSAT

Al logrogrifo:

La lletra J. la jota aragonesa.

« « U. perque may arriba á dos.

« « D.

« « Y. perque sempre estira'ls brasos.

« « T. perque may dona res.

« « S. porque semp e está agenollada.

« « E.

« « R. perque sempre se erra.

Lo qual aquestas preguntas están compostas las
5 primeras de un nom de dona y de un verby las
3 últimas. Que son Judit, y Ser.

A las xaradas: CANOVAS-CAMILO

Geroglifich Com mes h: fis mes hi perts.

A la targeta: Gravina.

Père Pejo: Ja es nico; pero no liass garém.—Galitrofo
Com a artista, los grecs ne s. ben. Molt bé.—D. Avo. Cio
Publicarem la carta.—Em li P. y A.: Hi ha un opteto que
no's va; si leambia lo publicarem.—Manel Benet: M'peró n
ab gust la col·lecció y publicaré n las primicias.—Llepa-fils:
No s'equivocqui aplicant lo nom á la poesia que publicarém
Sisquet Ballaruga: Anirá.—Un ou d'escarbat: Ens fan molt
fastich.—J. Castellet Pont: Ho publicarém.—E. A. C.: Dedí-
quili cosa mellor que 'l jove s'ho mereix.—R. Aixelá: Farém
per manera que no'l multin.—J. G. M.: A estudi.—Un ri pol-
lès: Pleg ti quenoha estat res.—Refila Fluviols: Vaja, aném
si tant ho vols.—L. gir Sacajet.: ¿De que n diu voste?
S.D.F.: S'han de comptar las sílabas perque result.—Illime
Laucsap: Tant del dit com del revés, son nom m'agrada: no
hi puch fer mes.—Manel Pajadas: Aprofitariam la idea pero
la hermano va pas be.—Patrici: Veig que no es poeta... d'offi-
ci.—Un asfixiat: Ja veurém si retocat.—Lo Cid Catalá: Lo d'are
no's agradá; l'al're que no passi d' una columna.—Jobico:
al core y no obri 'l pico.—E. C.: Gracias per la intenció.—Nips
Anirá si no plou.—F. F. B.: Abgust la publicarém.—S. Beleta
Triarem una coseta.—Un vigilant del Cana: Lo complaurém.
Lo mapa 'l vol certíficas? Deu de 16 Agost 1898

Impremta de P. Bofarull.—Palau, 1. Barcelona